

Aqqalu C. Jerimiassen

FM 2023/160-106

Atassut

18. april 2023

Forslag til forespørgselsdebat om hvad vi kan gøre for at undgå at mange hele sæler bliver smidt ud i havet efter at skindet er flået.

(Medlem af Inatsisartut Siverth K. Heilmann, Atassut)

slag til forespørgselsdebat om hvordan man kan udvikle sælskinds produktion, samt hvilke handle måder og hvad kan man gøre for at sælskindsindhandling i fremtiden kan være høj i hele landet.

(Medlem af Inatsisartut Lars Poulsen, Siumut)

Siden jeg var barn har jeg været vidne til og høre på politikerne prædike om at vi bør være bedre til at bruge vores ressourcer. Nu er vi her i dag, nu er jeg selv en del af disse folkevalgte, og vi sidder stadigvæk og diskutere hvordan vi kan benytte os af vores ressourcer. Gad vide hvordan vi kan få mere mod til at få ændret noget.

Man kan sagtens starte med at vende debatten om til at man skyder skylden på andre eller bruge andre smukke ord. Det vil jeg ikke stå her og gøre, for valgflæsk og smukke ord vil ikke ændre på befolkningens vilkår.

Det har i mange år været diskuteret at man bør kunne skabe indtægt på hele sælen, man har sågar talt om at starte en produktion op og sælge til det kinesiske marked. Et kæmpe stykke arbejde for noget tid siden, som endte med fiasko og meget dyrt for samfundet da man ikke har været dygtig nok.

Hvis vi kan lære af disse fejl, så kunne vi allerede begynde at tage næste skridt. Når man så ser på vores nuværende lovgivning, og begynder at se på fødevarelovgivningen så vi kunne begynde at bruge vores naturlige ressourcer.

Når vi nu er ved fødevareområdet, så vil vi fra Atassut ikke undlade at sige og spørge Naalakkersuisut om hvad status er ift. arbejdet med at få fødevareområdet hjemtaget? For hvis vi skal kunne benytte os af vores naturalier, så er vi altså nødt til skabe vores egne rammer.

De mange sælskind der er blevet smidt ud, og senere hen har vi også hørt om manglen på sælskind. Hvad skal vi gøre for at kunne bruge kødet også?

Vi plejer at høre om at der er mangel på grønlandsk mad hos de ældres plejehjem. Alligevel er der en hindring på hvor man må købe maden fra Kommunens side. Det er en firkantet lovgivning vi

har, der resulterer i administration og atter administration oven i, der har til opgave for at finde på forhindringer.

At holde hunde til slæden er efterhånden blevet til en dyr affære, så kunne man jo også tænke sig at sælkød på en eller anden måde kunne finde på en løsning om alt det sælkød der aldrig bliver brugt kunne indgå i salg fra Great Greenlands side. Eller så skal vi også fjerne de lovgivningsmæssige forhindringer der sætter stopklods for de entreprenører der ellers gerne vil lave en produktion. Hvordan kan vores administration hjælpe til i stedet for at sætte forhindringer op?

Hvis man her bruger Færøerne som eksempel, de bruger og sælger alle dele af fisken, uden at de siger: "Denne del er for småt, det kan ikke betale sig" det handler mere om hvordan man kan komme til at køre en produktion der er rentabelt.

Vi bør som landsmænd ændre på vores tankegang, og stoppe med at sige at sælen ikke kan sælges og opstart af en produktion ikke er rentabelt. Lad os ændre på den måde vi tænker på mod at spørge os selv, hvordan kan vi gøre det rentabelt?

Vi vil fra Atassut gerne sige tak for forespørgselsdebatterne, med håb om at debatterne vi komme til at bane vejen.